

Sigurdur Sigurdsson.

1872—1940.

Sigurdur Sigurdsson.

I en Alder af 68 Aar er den fhv. islandske Landbrugsdirektør *Sigurdur Sigurdsson* afgaaet ved Døden. Ved hans Bortgang har Island mistet den Mand, der i den første Tredjedel af dette Aarhundrede spillede en fremtrædende Rolle indenfor de landøkonomiske Omraader.

Sigurdsson hørte til det Hold af Landbrugs-kandidater, der udgik fra Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole i

København i 1902, hvortil ogsaa hører mange af de førende Skikkelser blandt danske Landøkonomer.

Straks efter afsluttet Eksamen paa Landbohøjskolen blev han ansat som Forstander paa Landbrugsskolen „Hólar“ i Island, en Stilling han beklædte til 1920. Som Forstander udmærkede han sig især i den Retning at skabe levende Interesse for Landbruget og lære Eleverne at tage fat med den samme Ildhu og Energi, som han selv var besjælet af.

Med hans Indtræden i den Kreds, der beskæftigede sig med landbrugsfaglig Oplysning paa den Tid, gik Uddannelsen af islandske Landmænd ind i en ny Fase, og den Skole, han bestyrede, blev stærkt besøgt.

Allerede som ganske ung udviste han stærkt Initiativ. Saaledes var han i 1903 Ordføreren ved Stiftelsen af „Nordlandets Kulturforening“ (Ræktunarfélag Nordurlands), der havde Skovdyrkning og Kultivering til Formaal, men senere er gaaet over til at blive en Forsøgsinstitution. Hans Indflydelse har rakt langt ud over Landets Grænser. I 1915 var han raadgivende og sørgede for Indkøb og Valg af de Faar, der blev eksporteret fra Island til Grønland og dannede Ophavet til Grønlands nuværende Faarebestand. Flere Gange har han rejst til Grønland som raadgivende, landbrugskyndig Konsulent for Grønlands Styrelse.

I 1920 blev Sigurdsson kaldet til en Stilling som Formand for det islandske Landbrugsselskab (Búnadarfélag Islands), hvis Direktør han blev i 1923.

Under hans Førerskab paa dette Omraade er islandsk Landbrug gaaet ind i en ny Epoke. I 1923 vedtog Islands Alting et Lovkompleks, der tilsiger Statens Støtte til Landmanden til Grundforbedring og Kultivering, Opdyrkning og Anskaffelse af Maskiner m. m., og selv om Sigurdsson ikke var alene om at udarbejde Lovforslaget, blev det i udstrakt Grad præget af hans Ideer.

Disse Love, der blev inddelt i 7 Afsnit, omhandlede saaledes: Landbrugsorganisationerne, Jorddyrkning og Planteavl, Anskaffelse af Redskaber og Maskiner, Laan til Opdyrkning, Statens Jordbesiddelser, Arvejord og Oprettelse af nye Brug.

Selv om Loven i de Aar, der er gaaet, er blevet underkastet Revision, kan det fastslaas, at de Forbedringer og Fremskridt, den har foranlediget indenfor islandske Landboforhold, i væsentlig Grad kan tilskrives Sigurdssons Arbejdsindsats paa dette Omraade, og hertil vil hans Navn uløseligt blive knyttet i det islandske Landbrugs Historie.

Sigurdsson tog sin Afsked fra Stillingen som Landbrugsdirektør i 1935.

Fra Sigurdssons Haand som Landbrugsforfatter foreligger baade Bøger og en Række Afhandlinger i Tidsskrifter, hovedsagelig paa Islandsk, men ogsaa paa andre nordiske Sprog.

Det vil her være nærliggende at nævne hans Afhandling i Tidsskrift for Landøkonomi (Hæfterne 9 og 10, 1938): Landbrug i Grønland, hvori han ud fra sit rige Kendskab til Forholdene deroppe skildrede det primitive Landbrug og dets fremtidige Udviklingsmuligheder, som laa ham stærkt paa Sinde. I Anledning af Det islandske Landbrugsselskabs 100-Aars Jubilæum i 1937 skrev Sigurdsson en Artikel i Tidsskrift for Landøkonomi (Hæfte 9, 1937), hvori han redegjorde for Landhusholdningsselskabets Virksomhed til Fremme af det islandske Landbrug. Landbrugets Forhold i Island, Grønland og Danmark omfattedes af Sigurdsson med usædvanlig Interesse, og der ligger ligesom noget symbolsk deri, at hans sidste større Arbejde blev en Bog om Danmarks Indsats for det islandske Landbrug, der udkom paa Dansk i indeværende Aar.

Sigurdssons Navn var kendt over hele Norden blandt dem, der beskæftiger sig med Landbrugsforhold. Han havde Venner overalt, men især havde han mange i Danmark.

Gisli Kristjansson.
